

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تراکم انرژی جیره و طول فضای آخور بر فراسنجه های شکمبه ای و خونی و خصوصیات فیزیکوشیمیایی مدفوع در تلیسه های شیری هلشتاین

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم دامی، دوره 33، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرهنگ فاتحی - استادیار گروه علوم دامی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

حسین رشیدی - گروه علوم دامی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

مهدی گنج خانلو - دانشیار گروه علوم دامی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

فرهاد پرنیان خواجه دیج - دانش آموخته دکتری تغذیه دام گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز

خلاصه مقاله:

زمینه مطالعاتی: میزان تراکم انرژی جیره و اندازه فضای آخور می تواند فراسنجه های شکمبه ای و خونی و خصوصیات فیزیکوشیمیایی را در تلیسه های هلشتاین تحت تاثیر قرار دهند. هدف: این آزمایش به منظور مطالعه اثرات متقابل تراکم انرژی جیره و فضای آخور بر روی فراسنجه های شکمبه ای و خونی و خصوصیات فیزیکوشیمیایی در تلیسه های هلشتاین در حال رشد انجام شد. روش کار: این آزمایش روی ۴۰ راس تلیسه هلشتاین با میانگین سنی ۱۶-۱۲ ماه و میانگین وزن $38/363 \pm 8/32$ کیلوگرم بصورت آزمایش فاکتوریل 2×2 و در قالب طرح کاملا تصادفی انجام گرفت. جیره ها در این آزمایش دارای میزان نسبت علوفه به کنسانتره و همچنین پروتئین خام یکسانی بودند و تنها تفاوت در تراکم انرژی جیره ها و فضای آخور بود. تیمارهای این آزمایش شامل ۱- فضای آخور کوچک (۲۴ سانتی متر) با سطح انرژی پایین، ۲- فضای آخور کوچک (۲۴ سانتی متر) با سطح انرژی بالا، ۳- فضای آخور بزرگ (۴۸ سانتی متر) با سطح انرژی پایین، و ۴- فضای آخور بزرگ با سطح انرژی بالا (۴۸ سانتی متر) بود. نتایج: نتایج نشان داد که عامل سطح انرژی خوراک در مقایسه با عامل طول فضای آخور نقش تعیین کننده تری در غلظت نهایی اسیدهای چرب فرار در مایع شکمبه داشت. بطوریکه غلظت استات، پروپیونات و به تبع آن، کل اسیدهای چرب فرار برای تیمار های دارای سطح انرژی پایین در مقایسه با تیمار های حاوی سطح انرژی بالا بطور معنی داری بیشتر بود و علت آن را می توان به بالاتر بودن ماده خشک مصرفی و همچنین قابلیت هضم بالاتر مواد مغذی بویژه ماده خشک و الیاف نامحلول در شوینده خنثی در تیمارهای حاوی سطوح پایین تر انرژی مرتبط دانست. نتیجه گیری نهایی: بر اساس یافته های مطالعه حاضر، سطح انرژی پایین تر و فضای آخور بزرگ تر می تواند به بهبود فراسنجه های شکمبه ای و خصوصیات فیزیکوشیمیایی مدفوع در تلیسه های در حال رشد منتج گردد.

کلمات کلیدی:

تراکم انرژی جیره، تلیسه های هلشتاین، خصوصیات فیزیکوشیمیایی مدفوع، طول فضای آخور، فراسنجه های خونی و شکمبه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1900354>

